

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

В.Ю. Шуміцька, Ю.А. Нещерет

*Науковий керівник – Л.В. Федоренко асистент
відділення з підготовки молодших спеціалістів*

*ВП Національного університету біоресурсів і природокористування України
“Ніжинський агротехнічний інститут”*

Анотація: Метою цієї роботи є розкриття проблем, методів їх вирішення, а також перспектив розвитку інтеграції України у Європейське Співтовариство.

Ключові слова: Інтеграція, диверсифікація, уніфікація, дискримінація, експорт, імпорт, інтернаціоналізація, кооперація, стабілізація

Інтеграція України в світове господарство - один з пріоритетів її державної політики з моменту проголошення незалежності.

Економічна інтеграція є якісно новим етапом міжнаціональних економічних відносин, який передбачає наближення і взаємоприспосованість окремих національних економік. Визначається вона концентрацією і взаємопроникненням капіталів, реалізацією узгодженої міждержавної економічної політики. За останні п'ятдесят років інтеграційні об'єднання стали невід'ємним елементом відносин у світовій економічній системі. Вони мають регіональний характер і відрізняються особливістю та глибиною інтеграційних процесів, викликаних поглибленням і розширенням міжнаціонального поділу праці та глобалізацією економічних та політичних перетворень. Поділ праці зумовлює диверсифікацію (розподіл між різними сферами, об'єктами) виробництва товарів і послуг, посилення руху капіталу, створення міжнаціональних корпорацій, міжнаціональних фінансових організацій, уніфікацію міжнаціональних товарно-грошових відносин.

Існує подвійний погляд на інтеграцію – з одного боку, як на процес, а з іншого – як на певний стан економіки і господарської політики.

Інтеграція як процес містить у собі заходи, покликані усунути дискримінацію між господарськими одиницями, що є суб'єктами різних національних держав. Інтеграція як стан позначається відсутністю будь-яких форм дискримінації між національними господарствами. При цьому під поняттям "дискримінація" мається на увазі відсутність адміністративних обмежень свободи підприємництва.

Таким чином, зростаюча в ході регіональної інтеграції гармонізація господарської політики держав-учасниць виступає постійним, але другорядним компонентом, що лише забезпечує сприятливі умови для розвитку ринкового механізму.

Інтеграційні процеси охопили країни з різним рівнем економічного розвитку на усіх континентах світу. Створення інтеграційних об'єднань – один із засобів подолання господарських проблем, який дає змогу колективними зусиллями прискорювати соціально-економічний розвиток. Натепер існує чимало регіональних інтеграційних об'єднань серед високо розвинутих країн, а також країн, що розвиваються, країн з перехідною економікою. У високо розвинутих країнах інтеграційні процеси інтенсивніші, ніж у країнах, що розвиваються, чи в країнах з перехідною економікою. Показовими щодо вибору вектора інтеграції для України є інтеграційні процеси в Європі

Проблема економічного зростання є однією з найважливіших для України. Вона потребує, крім глибоко продуманої економічної стратегії, мобілізації власних ресурсів і зусиль, політичної, фінансової підтримки високорозвинутих країн.

Економічного зростання можна досягти без особливого збільшення нетто-капіталовкладень, а за рахунок ефективнішого використання наявного основного капіталу. Досвід країн Центральної Європи свідчить, що завдяки цьому можна поліпшити якість, запровадити нові види продукції та знизити виробничі витрати. У структурі виробничої функції джерелом зростання є фактично виконана праця. Приховане безробіття становить в Україні за різними оцінками, 20-30%, а вироблений в Україні ВВП сягає лише 70% потенційного, який можна отримати за повного використання робочого часу.

Економічне зростання можливе завдяки активації експорту та оптимізації імпорту.

Експорт України формують традиційні експортні галузі: металургія, хімічна промисловість, сільське господарство. Але жорстка обмежувальна політика енергозабезпечення може негативно впливати на енергоємний експорт, особливо той, що базується на дешевій енергії.

Надзвичайно важливим для використання експортних можливостей є те, щоб імпульсам попиту, які надходять із-за кордону, не створювали адміністративні, тарифні перешкоди. Водночас потрібно також істотно поліпшити мобільність підприємств, зокрема поділом на менші структурні одиниці.

Істотним засобом заощадження енергії є правильне ціноутворення, якого можна досягти і зараунок припинення постачання енергії в разі неоплати. Жорстка енергетична політика стосовно підприємств забезпечує значне заощадження енергії, а відповідно – скорочення імпорту енергоносіїв.

У перспективі на найближчі 10-15 років ключове значення для України матимуть економічні відносини з країнами СНД. Інтеграційна політика стосовно країн СНД та Балтії має орієнтуватися на створення спільних ринків товарів, послуг, капіталів і робочої сили.

В сучасних умовах економічного розвитку України зовнішньоекономічні відносини — одна з найважливіших сфер її діяльності. Створення і розвиток цих відносин з усіма країнами світу, і особливо з найбільш розвинутими, сприятиме інтернаціоналізації виробництва, підвищенню рівня його технології та якості продукції.

В той же час структура та обсяги експорту не відповідають стану України у світогосподарських зв'язках. Україна, населення якої становить майже 1,5% населення світу, країна, яка має великий промисловий і природно-ресурсний потенціал, має невідповідно низьку частку у світовому експорті — 0,2%.

Важливою перспективою України є вихід на ринки країн Світу з принципово новими виробами в галузі ракетної та авіаційної техніки, особливо виробництво важких транспортних літаків; середнього та престижного машинобудування, приладобудування, окремих виробництв електронної та електротехнічної промисловості, виробництва зварювальної апаратури.

Пріоритетним напрямом реалізації експортного потенціалу України є перетворення у провідні експортно - орієнтовані галузі виробництв, безпосередньо пов'язаних з реалізацією науково-технічних досягнень, де Україна має безумовний пріоритет (порошкова металургія, надтверді і високоякісні матеріали із заданими властивостями).

Разом з пріоритетною увагою щодо ефективної експортної політики необхідно зосередитись і на прогресуючому впровадженні в практику взаємних економічних відносин, їх найбільш сучасних форм, що ведуть до тісної взаємодії економічних потенціалів України з країнами Світу. Тутнасамперед мова йде про розвиток міжнародної промислової і науково-технічної кооперації.

Поряд з нагальною необхідністю входження України в світове народне господарство існує ряд перешкод на цьому шляху. Об'єктивними причинами, що перешкоджають нині входженню України як повноправного партнера у світове господарство, є низька конкурентоспроможність її продукції на світових ринках. З вітчизняних промислових товарів на ринках далекого зарубіжжя може конкурувати не більше 1 %. Крім того, навіть ті товари, на які є попит на зовнішніх ринках, не відповідають міжнародним стандартам. Так, майже весь чавун не має світових сертифікатів, йому властивий низький обсяг номенклатури відливок, що спричиняє велику металомісткість продукції, а відходи металу зростають до 25%. Крім того, в Україні недосконалою є система управління зовнішньоекономічною діяльністю. До основних причин, що зумовило сучасний рівень розвитку зовнішньоекономічних зв'язків країни, слід віднести такі:

Матеріали Міжнародної студентської науково-практичної конференції «Перспективи розвитку аграрної вищої освіти України очима молодих науковців»

1. Після розпаду Радянського Союзу стався значний розрив господарських зв'язків України з іншими країнами, і насамперед з Росією. Через це Україна втратила частину її традиційних ринків збуту, зупинилося чимало підприємств. Більше того, Росія значною мірою втратила інтерес до виготовлених у нашій країні виробів, приладів, машин, а також виплавленого металу внаслідок зростання їх енергомісткості та ціни. Тому навіть вироби, в яких вона зацікавлена, не можуть бути реалізовані на ринку, оскільки вони дорожчі за зарубіжні аналоги на 30—50%.

2. Переважання в експорті України паливно-сировинної групи товарів.

3. В структурі експорту низькою є частка машин, обладнання, об'єктів інтелектуальної власності. Згідно з даними Держкомстату України тільки 0,5% від загальної кількості вироблених видів машин і обладнання за своїми технічними характеристиками були конкурентоспроможними на світовому ринку.

4. В експорті незначною є частка товарів, які виготовляються відповідно до договорів про міжнародну спеціалізацію та кооперування виробництва. 5. Залишається значна частка бартерних операцій у зовнішньоекономічній та господарській діяльності всередині країни.

6. Слід заохочувати іноземних інвесторів. Найважливішою умовою цього є стабільність чинного законодавства у зовнішньоекономічній діяльності.

7. Важливо налагодити надійний державний контроль.

Успішна інтеграція України у світове народне господарство та світову економіку призведе до стабілізації та зміцнення економіки нашої держави, та відчутного покращення добробуту її громадян.

Висновки: В ході написання даної статті ми визначили сукупність зв'язків між Україною і країнами-членами світового співтовариства, проаналізували пріоритетні напрямки інтеграції України у світове господарство, особливості структури присутності України на світовому ринку а також чинників, що перешкоджають більш ефективній присутності України на світовому ринку. Визначили, що інтеграція України в світове господарство - один з пріоритетів її державної політики з моменту проголошення незалежності. Проаналізувавши світовий досвід ми визначили, що інтеграція в сучасну світову економіку - це тривалий процес, який вимагає вироблення довгострокової економічної політики, що враховує історичні і господарські особливості кожної конкретної країни, її світогосподарські зв'язки.

Реалізація інтеграції України у світове співтовариство складається в структурній перебудові економіки, підвищенні конкурентоспроможності її галузей, корінній перебудові форм і методів господарських зв'язків, вступальному русі вперед в напрямі більшої відвертості економіки.

В результаті проведеного нами аналізу та досліджень ми прийшли до висновку, що ефективна інтеграція України у світове народне господарство дасть змогу нашій країні швидше подолати економічну кризу, сприятиме стабільному і швидкому розвитку продуктивних сил і зростанню на цій основі життєвого рівня населення.

Список літератури

1. Карпенко О. Сучасний стан і тенденції присутності України на ринках ЄС // Сучасна торгівля, №10, 2004р. – с.21-24.
2. Несторенко О. Створення зони вільної торгівлі та її наслідки для України // Економічний вісник, №7, 2004р. – с.17-19.
3. Парасій К. Україна на ринку ЄС: тенденції та перспективи // Сучасна торгівля, №1, 2005р. – с.10-14.